

Universitätsbibliothek Paderborn

Domus Æternitatis

Reserata, Et Ad Ingrediendum Quotidie Memorïæ cogitationibus,
Intellectûs considerationibus, ac voluntatis affectibus Aperta ; Serviet
quoque pro Concionibus; uti & pro Exhortationibus, in Agoniae Domini
Sodalitatibus

continens Impedimenta Et Adjumenta Æternæ beatitudinis

Dirckinck, Johann

Coloniae Agrippinae, 1713

26. Medium XIII. Sementis æternitatis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50716](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50716)

CONSIDERATIO XXVI.

Medium XIII. *Æternæ Salutis.**Sementis copiosa æternitatis.**Quæ seminaverit homo, hæc & metet.**Ad Gal. c. 6. 8.**15. Decembris,*

I. **C**ONsidera Christianum quemlibet in hac vitâ, oportere agricolam agere, & largam bonorum operum mentem facere; ut sementi messis copiosa respondeat: ut autem hanc referat, & duli agricolæ partes expleat, necesse est.

& I. Velut prudens agricola, bonam aptam, fertilemq̃ glebam eligit, cuiusmina cum fœnore reddenda committit. ejusmodi verò terra, est depressa & humilis: *Valles abundabunt frumento. Psal. 64. 14.* Non terra montosa per superbiam, aut petrosa per obstinationem.

II. Ceu diligens Agricola, è terra ad mentem electa, ante omnia, spinas rubæ extrahat, ne excrescentes, semen terræ concreditum suffocent. Unde mox *Jeremias c. 4. 3. Novate vobis novale.*

colite serere super spinas. Alioquin eveniet, quod idem Propheta vaticinatur: *Seminaverunt triticum, & spinas messuerunt.* c. 12. 13. Quænam verò sint spinæ, proponit Christus Dominus Matth. c. 13. *1. Spina sunt cura & sollicitudo seculi, & fallacia divitiarum, quæ suffocat verbum Dei & sine fructu efficitur.*

II. Deinde Christianus, velut sedulus Agricola. III. Seminet frumentum suum cum gaudio, spe messis copiosæ, excitatus. *Hilarem enim datorem diligit Deus.* 2. Corinth. c. 9. 7. & Eccli. c. 35. 11. *In omni dato hilarem fac vultum tuum; & in exultatione sanctifica (& offer) Decimas tuas.* Quas lætitia & exultatio, Deo gratias, sanctasque; tristitia lividas & odiosas reddit. IV. Spargat semina plenâ manu; quò enim erit uberius sementis; eò quoque erit copiosior messis. Nam *qui parce seminat, parce & metet.* 2. Corinth. c. 9. 6. Et Tobias senior dicebat Filio suo: *Simultum tibi fuerit, abundanter tribue.* Tob. c. 4. 9.

III. Denique V. velut bonus Agricola, optet & expectet pluviam. Pluviam, Pars IV. N in-

288 *Domus eternitatis. Consideratio*
inquam, lacrymarum. Qui seminant in
lacrymis, in exultatione metent Psal. 25. 5.
Hic est tempus flendi. *Beati qui lugent,*
quoniam ipsi consolabuntur. Fundat ergo
inter seminandum lacrymas, I. Ob inco-
latûs præsentis labores, ærumnas & mi-
serias; quæ animam sitientem potest
Psal. 76. 6. *Potum dabis nobis in lacrymis,*
in mensura. II. Fundat lacrymas ob ca-
pas proprias, quæ à peccatis lavant. Psal.
6. 6. *Lavabo per singulas noctes lectum*
meum, lacrymis meis stratum meum riga-
bo. Et Jeremiæ c. 4. 14. *Lava à malitia*
cor tuum, ut salva fias. III. Fundat lacry-
mas ex timore gehennæ, quæ refrigerent
animam ab ardore concupiscentiæ. Psal.
114. 8. *Eripuit animam meam à morte,*
oculos meos à lacrymis, pedes meos à lapide.
IV. Fundat lacrymas, præ desiderio ce-
lestis patriæ, quæ animam sterilem fecun-
dent. Psal. 136. 1. *Super flumina Babilonia,*
illic sedimus & flevimus, cum rueret
daremur tui Sion. V. Fundat lacrymas
pro miseris proximorum, quæ charitatem
demonstrent. Jerem. c. 9. 1. *Quis*
abit capiti meo aquam, & oculis meis

lacrymarum, & plorabo die ac nocte,
interfectos populi mei? O quàm ex tali se-
mente lacrymosa, exsurget messis læta &
copiosa!

Paranesis.

O Christiane! esto diligens ac sedulus
Agricola: nunc tempus est semen-
tis, laboris, sudoris & lacrymarum; vita
autem futura est tempus messis, quietis &
exultationis. Nunc igitur effice cor tuum
velut agrum fertile, humilitate; spinas,
rubosque passionum & vitiorum excin-
de; cum gaudio semen sparge, & quidem
largâ manu; nec lacrymas cohibe; quæ
inter miseras ac labores profint: lacry-
mæ enim doloris, contritionis, timoris &
amoris, Deum quodammodo cogunt,
animæ tenebras pellunt, sacrificium bo-
norum operum impingunt, diabolum
fugant, inferni ignem extinguunt. *Ignem
enim ardentem extinguit aqua. Eccli. c.
1. 33. Magna vis lacrymarum: eodem
momento Deum flectit, oculos rigat, cor
abluit, & gehenna ignem extinguit. Lu-
corus.*

16. Decembris.

I. **P**Ræparatâ, subacta, purgatâ & trigatâ terrâ, cogitandum de bona semine: qui lolium serit, triticum non metet. Vulgare metrum est:

Quod sibi quisque serit, presentis tempore vita,

Hoc sibi messis erit, cum dicent

Venite.

Quoniam quæ seminaverit homo, hæc metet. Ad Gal. c. 6. 8. Qui seminavit in carne sua, de carne & metent corruptionem.

Ibidem. Quæris quænam sint letitia corruptionis & æternæ damnationis?

Audi Apostolum, ea recensentem, ad Cor. c. 5. 19. Manifesta sunt opera carnis,

sunt fornicatio, immunditia, impudicitia, luxuria, idolorum servitus, veneficia,

inimicitia, contentiones, ira, rixa, ebrietas, comestiones &c.

Quæ prædico vobis sicut prædixi: quoniam qui talia agunt, non regnum Dei consequentur. Ecce

mentem corruptionis, opera carnis corruptibilis: ecce messem damnationis.

Regnum Dei non consequentur.

II. Abiecto igitur & vitato lolio, ac semine corrupto; bonum semen elige seminandum, & fructum bonum afferet.

Simile est regnum calorum homini, qui seminavit bonum semen, in agro suo. Matth.

c. 13. 24. Quodnam verò est semen bonum? Respondet idem Apostolus, esse

semen spiritus: *Qui autem seminant, in spiritu; de spiritu & metent, vitam æternam.* l. c.

Quænam verò sunt semina spiritus? Enumerat ea pariter Apostolus:

Fructus autem spiritus sunt; charitas, gaudium, pax, patientia, benignitas, bonitas,

longanimitas, mansuetudo, fides, modestia, continentia, castitas. Quibus adde

opera misericordiae. *Quid seminabimus?* rogat S. Augustinus in Psal. 125. Et re-

ponit: *Opera bona, opera misericordiae, semina nostra sunt, de quibus Apostolus*

ad Gal. c. 6. 6. Bonum autem facientes, non deficiamus, tempore enim proprio me-

temus, infatigabiles.

III. Denique semina bona, semina spiritus, semina æternitatis, sunt omnium

virtutum supernaturalium actus: nimirum, humilitas sine elatione, justitia sine

292 *Domus aternitatis. Consideratio*
personarum acceptione; obedientia sine
excusatione; tolerantia sine murmura-
tione; veritas sine falsitate; simplicitas
sine simulatione; liberalitas sine tenaci-
tate ac prodigalitate; fortitudo sine de-
fectione; temperantia sine superfluitate;
spes sine hæitatione; perseverantia sine
interruptione: *Qui enim perseveraverit*
usque in finem, hic salvus erit. Matth.
10. 13. Præclarè S. Leo serm. 3. de jeju-
dec. mens. docet, quibus seminibus ager
noster serendus sit: *Ager iste, inquit, re-*
rante de super gratiâ Dei, fide munitur, je-
junis exercetur, & elemosynis seritur,
orationibus fecundatur; ut inter planc-
tiones, rigationesque nostras, nullius am-
ritudinis radix pullulet; nec se incremen-
ta cujusquam noxie stirpis attollant; sed
enecat omni semine vitiorum, con-
lescat seges lata virtutum.

Monitum.

O Christiane! ô Clerice! ô Religio-
se noli ad auram attendere, semper
enim seminandum est: sicut in Brasilia
quovis anni mense, & feri & meti pon-

& tibi, hyeme & æstate, autumno &
 vere commodum sementis tempus est:
 modo omni die, omni horâ, noctu, diuque
 pro æternitate ferendi datur opportu-
 nitas. Quare *Non frauderis à die bono,*
Et particula boni doni, non te praterat.
 Eccli. c. 14. 14. Semines autem largiter:
Qui parcè seminat, parcè Et metet: qui
 largè seminat, largam benedictionem
 consequetur. Ante omnia attende ad
 semen, ne corruptum sit & corruptio-
 nem tibi afferat: vel unicum malum se-
 men ad reprobationem sufficit. Certum
 id habe, quidquid seminaveris, messem
 tibi pariet æternam, aut felicem, aut in-
 felicem: *Non enim transeunt opera no-*
stra, ut videntur; sed temporalia queque,
veluti aternitatis semina jaciuntur: stu-
pebit insipiens, cum ex hoc copioso semine,
copiosam videbit exsurgere messem.

17. Decembris.

PErpende post sementem laborio-
 sam, sequi tandem messem: sequi-
 tur autem sementem malam, messis ma-
 la, id est, æterna damnatio: post semen-

294 *Domus æternitatis. Consideratio*
tem bonam; messis bona, aurea, lacta &
exoptata; quæ est salus æterna: de qua
David: *Euntes ibant & flebant mittentes*
semina sua; venientes autem venient
cum exultatione, portantes manipulos suos.
Psal. 125. 6. *Euntes ibant*, id est confli-
ter ibant, & *flebant*, ob laboris difficul-
tatem, ob virtutis arduitatem, ob mes-
sitiæ diuturnitatem, ob crucis gravitatem,
ob mortis, martyriique atrocitatem.

II. *Venientes autem venient cum ex-*
ultatione. Sed curiam? I. Exultant &
gaudent; quia vident tempus lacryma-
rum & patientiæ præterisse. II. Exul-
tant & gaudent ob certitudinem præ-
mii, quod jam habent in manibus: sicut
agricolæ in messe, dum vident manipu-
los jam horreo invehendos, nec amplius
obnoxios esse grandini gelu, aliisque ce-
li injuriis. III. Exultant & gaudent in
messe, ob multiplicationem seminis. Ec-
cli. c. 35. 13. *Dominus retribuens est,*
septies tantum reddet tibi. Imò alia
tem ceciderunt in terram bonam, & d-
bunt fructum, aliud centesimum, aliud
sexagesimum, aliud trigesimum. Mat.

c. 13. 8. O felix sementis! O copiosa messis!

III. Denique veniunt Sancti ac iusti, cum exultatione, portantes manipulos suos. l. c. At quales manipulos? I. Manipuli Sanctorum, sunt omnia bona opera illorum; quæ manibus tenebunt, Deo offerenda: sed peccatores, iniusti, avari, *Viri divitiarum nihil inveniunt in manibus suis.* Psal. 75. 6. II. Manipuli Sanctorum Martyrum, sunt instrumenta supplicii ipsorum: quàm gloriosum lætumque erit hoc agmen Sanctorum, cum S. Andreas crucem, S. Laurentius craticulam, S. Sebastianus sagittas, S. Catharina rotam, & alii alia deferent instrumenta, lumine cælesti coruscantia? III. Manipuli Sanctorum, quos cum exultatione portabunt, sunt eorum coronæ & palmæ ipsis à Deo datæ, & *Palma in manibus eorum.* Apoc. c. 7. 9. de quibus ait S. Augustinus: *In illa resurrectione mortuorum, recipiet quisque manipulos suos; id est, fructum seminis, coronam gaudiorum & exultationis.* In psal. 25.

Affectus admirationis & gaudii.

O Quantâ replebitur admiratione, sedulus Agricola, videns ex modica semente, tam abundantem, in caelesti horreo, collectum messem! Quanto opere stupebit, reddi sibi, pro brevi tribulatione, lætitiâ sempiternam; pro exigua confusione, perennem gloriam; pro parva elemosyna, thesaurum immentum; pro aquæ frigidæ haustu, torrentem voluptatis; pro precatione, pro abnegatione, pro modico virtutis actu, præmiâ beatæ aeternitatis, ac pro omnibus & singulis bonis operibus, Deum ipsum infinitæ Majestatis? O quæ inde resultabit lætitiâ? quæ exultatio & jubilatio? At proinde, si sapias, Agricola Christiane, sere; sed sere abundanter, festinanter, indefinenter: *Tempore enim suo metentis non deficientes.* Ad Gal. c. 5. Sere autem frumentum electorum, triticum purum bonorum operum, & actuum virtutum solidarum, præcipuè autem charitatis: nam *juxta Charitatis mensuram, aeternæ retributionis sunt præmia.* S. Laurent. Justin. L. de disc.